

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Ex Eivsdem Paraenetica ad Gasparum Berzæum, cùm is Armuziam peteret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

EX EIVSDEM PARAENETICA
ad Gasparum Berzæum, cum is Ar-
muziam peteret.

N Armuziana ista prouincia, primū,
& antiquissimum tibi sit Dei obsequi-
um, & animi tui cultus. Ex hisce fonti-
bus cætera ad proximorum vtilitatem
largè manabunt. ac proinde curabis,
vt semel bisue quotidie te ipse ad calcu-
los voces: atque integer iudex cogni-
tionem exerceas tum communem omnium illius diei
cogitationum, & actionum tuarum; tum verò propriā
carum, in quibus aliqua per id tempus præcipuo studio
vel præcauenda, vel corrigenda, vel ad perfectum expo-
licanda susceperis. In primis verò, Christianæ humilita-
ti intenta cura studeas velim: eaque potissimum obeas
ministra promptus ac libens, quæ cæteri velut abiecta
& minime speciosa fastidiunt. in eo genere catechismus
est, quas tu partes ne alteri delegaueris. circa meridiem
singulis diebus compita vibis cum socio circuibis ipse,
plebem in templum elata ciens voce. ibi Lusitano-
rum filios, puerosque, & libertos, nec non sexus vtri-
usque mancipia, salutaribus institutis atque præceptis
erudies: teque publicè præcunte, promiscuum vulgus
Christianas preces, & pia dogmata resonabunt. At
que id ipsum eò maioris apud te momenti debet esse,
quòd eius laboris patientia non modò imperitos idio-
tasque ad notitiam Dei atque ad virtutem informat;
sed etiam reliquorum animos cum tacito quodam plau-
su atque approbatione conciliat. Delatus Armuziam,
Proepiscopum adibis officij causa: eique ad genua pro-
tinus accides, & manum exosculabere. ex eiusdem au-
thoritate conciones habebis; in confessiones audiendas
incumbes; & cæteris Christiani pastoris fungere mun-
eribus. Simul, operam dabis, vt ab eo gratiam & beneuo-
lentiam incas, quòd per te, si fieri possit, pijs animi saltem
ritè

ritè purgandi meditationibus imbuatur. Reliquos
 sacerdotes omni submissione & officio demerere
 rabisq; vt ex ijs quamplurimos ad eandem medi-
 nes Deo adiuuante perducas. Praefectus iteri, prae-
 qualis qualis ille sit, enitere quantū poteris, vt amicus
 propitius tibi sit: neq; res vlla erit tanti, vt dicto facti
 illum exasperes: vbi hominem tibi arcè deum ex-
 si & malè audierit, & mouendo reddi meliorem po-
 ris posse; & occasio comoda incidit, quàm am-
 me ac demississimè, & ore placido eidem expones, quod
 de illius actis & vita sermones hominum sint: salu-
 que, vt famæ pariter & officio consulat. Multi enim
 qui de illo ad te querimonias deferant, tuamq; apud
 prophanis in rebus implorent opem. hinc tu occu-
 num tuarum & magnitudinem excusabis, & genera-
 des, vereri te, ne parum ea legatione proficias, quod
 men & conscientiam spernat, hunc tua quoque ma-
 ta nihili esse facturum. Cum sodalatio misericordiae
 vt quàm optimè tibi conueniat: sodalesque ipsos, quos
 eius fieri poterit, mansuetudine ac beneuolètia com-
 hendas, ac totum opus, quibuscūque licuerit rebus
 virili parte promoueas. Aegrotos in publico ho-
 mio; & vinctos in carcere identidem vides; homines
 que ad coelestes iras per sacram confessionem accu-
 das, quandoquidem ij, propter admissa piacula re-
 plectuntur, & sunt qui Sacramentum Poenitentiae
 quam obierint. Adhæc, vbi res postulauerit, apud
 praesidibus vniuscuique loci, vt maturè cognoscant
 gulum causa, ac simul, vt egentibus miserisq;
 lerandam vitam necessaria praebeantur. Iam, in-
 gandum, & postea quā exscenderis, omni ope curam
 vt per idoneos certosque homines, Armuziani
 mores ac vitia domi forisq; genera pacationū & op-
 nec nō in forensi re corruptela, factiones, calum-
 lia id genus, quibus opprimitur veritas, tibi quod
 sima sint: quō ad ea postmodū cura rationes ac me-
 foeter accommodes. Hoc tibi ad rē ex animi senten-
 dam lōgè vtilius fuerit, quàm librorū attentā per-

tio, minimè tamen alio qui omittèda. Mihi quidè, in omnes partes plurimū semper illam notitiā profuisse per spexi. in capessenda autē Christiana re, delectuq; negotiorū habendo; illud vitabis in primis; ne, quotū fructus ad unū vel ad paucos pertinet, anteponas ijs, quę plures, vel etiā vniuersos attingunt: sed quò latius quidque, eò potius & antiqui⁹ tibi sit. Quos in Societatis nostrę discipulū admiseris; eorū profectū caue ne acrioribus tentamētis explores, quā quę pati, vt ægroti natura, sic tyronis imbecillitas possit. sed semper infra potius, quā supra vires probatio sit. alioquin exacerbantur multi, sensitiue desperat; ac domitus ad extremum frānis, in auia & disrupta præcipites abeūt. Atq; hoc toto in genere, prorsus vitanda cęleo experimenta, quę vel inani & absurda nouitate, vel etiā procaci quadā & cynica libertate, aut risum, spectantibus, aut stomachum mouent. Tu vero sectabere quę & in vulgus accepta sunt, & cum ratione patienter ac pietate consentiunt, cuiusmodi sunt quę posui modò: carcerem & valetudinaria frequenter inuisere: vinctis & decumbentibus, in vtroque homine patienter ac sedulo ministrare: itemque, ad pauperum voluntarię documentum, panes & numulos emendicare palam: & alia id genus. Porro, ad regendos, & in virtute promouendos alūnos, illa res vna vel maximè proderit, comitate quadam eos & paternę beneuolentię significatione perlicere ad arcana pectoris sui planè tibi nudanda: sic prorsus, vti omnia cogitationum initia, quibus vel à deprauata natura, vel à malo dæmone sollicitantur, extemplo ad te differre non dubitent. Hęc differendi & communicandi fiducia & consuetudo, mirum, in omnes partes quantopere conducatur. siquidem occultę hostium fraudes, & improbę petitiones, in mediū protractę, vel ipsa luce protinus euanescūt: vel, si vrgere perstiterint, varijs remedijs opprimuntur. quib⁹ in remedijs expertę virtutis illud est: vbi quem piā inani gloria, corporū illecebris, aliaue parū honesta cupiditate irritari cognoueris, huic præscribere spatium aduersus ea vitia meditandi: tū, quę excogitauerit, iubere

vt ea populo per occasionem adhortationis impo-
 Hinc duplex percipietur fructus; tenacioris mem-
 quod ferè quæ commenti sumus, promèdo & com-
 rando, altius nostris animis infiguntur: salutaris vir-
 dia; quòd nos ea non exsequi pudeat, quæ ipsi alijs
 enda præcepimus. In Sacramento Pœnitentiæ, cùm
 tiarioribus præsertim amplis & opulentis, sunt quæ
 criminũ cognitionẽ, in ipsa cognitione, & post cog-
 nẽ obserues. Ante cognitionẽ; curabis, vt reus scilicet
 ãtor (nisi id mysteriũ frequenter obire cõsueuerit) aut
 aut tridũ sumat ad anteaactæ vitæ reputada peccata
 simul memorię causa in schedulã ex ordine referenda
 ne imparatus, & sine aliquo morsu doloris pudoris, &
 accusationẽ accedat. In ipsa verò cognitione, si turpi-
 dine flagitiorum, aut magnitudine scelerum, quod
 pe fit, absterri hominem senseris quominus ipse
 dat; hilari facie, blandoque sermone, quicquam
 pus fuerit, varijs te quoque morbis animi olim im-
 tum fuisse testando, vt singula probè fateatur, addens
 & cùm alia diligenter inuestiganda & elicenda sunt
 verò accuratissimè, quæ ad nefaria lucra, & res doli-
 lo parras aut retentas pertinent. etenim, si quem scias
 contaminatum, aut peculatu, vel iniquis pactio-
 vniuersum interrogas, num aliena possideas, vt
 clius ad sui tutelam, & sibi met libenter ignoscit
 num natura; facillè inficiabitur: si genus vitæ
 quam factitet, si vsuras, & contrahendi, mercandi,
 dendi formulas nominatim exquiras, & (si regni
 præfectus curatorue ille sit) si de interuersa in-
 ue pecunia, de monopolijs per vim nefasque in-
 deque alijs quæ magistratus contra voluntatem
 & ius cõmune plerunque sibi pro potestate & i-
 vindicant, singillatim percunctere; multorũ ha-
 delictorum confessionem exprimes, quæ reus
 vel per malitiam, vel per inscitiam silentio for-
 uoluisset. A confessione, si noxius tibi dura & per-
 visus crit fronte; comperendinabis videlicet, cog-

tos interea locos ad commentandum assignabis, quorum consideratione, tamquam repetitis ictibus, è siccæ pectoris sui, pios gemitus, & aliquas amoris diuini scintillas excutiat. Quod si fraudati quid fortè restitutum, vel condonandæ iniuriæ, vel scorta relinquenda, vel eiusmodi quippiam expiandum sit; planè vid. bis, vtiante latam sententiam expietur, ne te largis cuiusquam sollicitationibus induci permittas: nam qui piaculis eiusmodi obstricti tenentur, ab sacerdote appellati, magis in promittendo interim faciles, quàm in præstando, postmodum fideles existunt. Vbi sine fallacia ab reo satisfactum esse didiceris, tum demum, æternis vinculis absolutum, temporario aliquo supplicio ritè iniuncto, dimittes. Si qua pecuniæ summa, seu propter ea quod iusti domini copia nulla sit, seu etiam pietatis ac beneficentiæ studio erit in pauperes conferenda; nequaquam ego tibi sim auctor, vt illius pecuniæ te sequens ac diribitorem exhibeas. sed eam tu (nisi si tibi seculis interdum in re præsentis videbitur) ad Misericordiæ sodales extemplo reijcies: atque id multis grauibusque de causis. primùm, quod tibi non æquè ac sodalibus nota est mendicorum & egentium turba: quorum, alij sepe morbum, alij probitatem & sanctimoniam, alij etiam inopiam ipsam egregiè simulant. Ad hæc, si percrebuerit, humanis necessitatibus & egestati paratum in tua facilitate subsidium esse; tanti vndique petentium concursus ad te fient, vt ad Apostolicas functiones, quæ tibi primæ esse debent, otij nihil superfit. Non est porro æquū, te qui ad Euāgelium prædicandū veneris, relicto verbo Dei, ministrare mensis. Postremò, si pecunias ipse tractare assueueris, metuendum est, ne famæ tuæ atque existimationi aliqua labes ab iniquis, & omnia peiorem in partem interpretantibus, adspargatur. Quæ cuncta incommoda estugeris, si hæc Christianæ caritatis & officij partes, eidem Sodalitio delegeris. Quotidiani vsus præcepta, ad æternam salutem præcipue necessaria, in B. Virginis, & in Misericordiæ templo palam in tabella propones. Ad ea perlegenda,

exscri-

fastidiosum est genus, inter ipsam admonitionem subinde etiam te ad pedes abijcies; vel, si res tulerit, caros dabis amplexus: planè ut perspiciat non tristitia te vlla, vel seueritate, vel negotiorum appetentia, sed eximia quadam beneuolentia & caritate, ad officium reprehensionis adduci. Iam verò, de familiari conuictu, & quotidiana cum hominibus consuetudine, haud leuis est animaduertio; multasque & magnas ea res habet cautiones: quarum prima illa est: Ita utendum amicis, quasi non tu qui dem illis, sed illi tibi olim infensi infestique futuri sint. Id si præsumseris animo; longè attentius omnia circumspicies, teque ipse in officio continebis, neque in securitatem effusus, admittes quòd aliquando tibi exprobrari, aut obijci possit. In vniuersum tamen, te cunctis mitem, iucundum, affabilem præbeas velim; ut ea commitate illecti (nam alioqui anceps & periculosa curatio est, quod item supra monuimus) omnes tibi pectorum suorum latebras, ac recessus aperiant. Alter locus cautionis est, operam des uti studiosos recti, verosque discipulos, à fictis prauisque dignoscas; & conuenientè utriusque facias medicinam. Non enim deerunt plurimis obliuisci vlcibus, qui, vel metu ne illa detegas, vel etià captandæ ad cæteros commendationis causa, vtròq; se te tuam in amicitiam ac familiaritatem insinuare non dubitent, si, si te inter cætera ad prandiū aut cœnā inuitēs i sane; ac tu vicissim illos ad Sacramentum Confessionis inuita: curaque, uti prorsus intelligant, fixū esse tibi certumque, eos omni ratione ad Christianam seueritatem, ac disciplinam, à laxiore vita delicijsque traducere. sic fiet, uti vel in posterum te frustra interpellare desistant; vel (quod optandum est magis) ad meliorem frugem, te duce ac magistro, tandem aliquando perueniant. A donis muneribusque (frivola quædam excipio; quæ si recuses, largito r vtrique Lusitanus contemni se putat) omnino abstinebis, vulgati prouerbij memor; Captum esse, qui ceperit. Ioannes tibi Rex omnia ad victum, cultumque necessaria detulit. eius utere benignitate, atque id ipsum modicè, vel etiam intra modum;

vt votiuz paupertatis religiosa professio confici-
 tis e partibus ad te cibaria cocta seu cruda men-
 ea tu ad carcerem, vel ad valetudinarium publice
 tanda curabis. atque hoc pacto, in tractandis homi-
 ingenijs tua tibi ratio longè solutior & expedim-
 rit. Quos ad vitia proiectos, & in peccandi libidin-
 peram obstinatos offenderis; gehenna quidem illi
 futuri terrore iudicij maxime commoueri, oportet
 sed quoniam hæc nimium abesse longè, stulti homines
 putant, multi etiam propter fidei imbecillitatem, non
 omnino vlla, turpiter ambigunt; at tu, morbos, ma-
 nas, calamitates, exsilia, vincula; cædes, orbitas, ma-
 gia, bonorum proseriptiones direptionesque, & alio-
 rum genera sexcenta percurres, quibus in hac
 vita impios ac prauis tenaces homines afficit. De
 que denuntiatione perditos & insanos ab amara
 uocare conaberis. Si cum irato & flagrante capite
 vindictæ, res tibi fuerit; blanda primum oratione,
 aliud agens, mulcebis hominem: dein, capto curam
 sensim ad causam accedes, vt quam ille querat
 riam eleues verbis, & multo minorem opinionem
 demonstras: aut etiam diuino permisso relatum
 iniuriosum ille quoque se quondam in alio
 præbuerit. ad hæc & alia id genus dicta, si te auer-
 cedes tempore scilicet: si dedecit sese, preme
 acrius, & identidè instabis, quoad sedata perturbatio
 reliquam abs te medicinam libenter accipiant
 ferre obseruatione, ad leniendum dolorem, ma-
 que, & cæteras animorum ægrotudines, vt licet
 hæc cum ijs qui Christiani censentur. Conueni-
 tem ad Christum iudæis, ethnicisque, suum illis
 ac laborem imperties: quam ad rem, ne longior
 pauca ex ijs quæ supra posuimus transferri
 poterunt. Verùm de his hæcenus. redeo ad
 Tu fac in aliorum curationem ita, mi Gal-
 incumbas, vt interea tuæ ipsius per-
 ctioni ac saluti quàm diligentis-
 simè consulas. Vale.